

lavere Diæter. Man kender saaledes endogsaa Diæter under 1 Rbd. og i flere Tilfælde kun Diæter paa 1 Rbd. og imellem 1 Rbd. og 2 Rbd. Jeg kan meget vel begribe, at man under de nærværende trykkende Livsforhold kan finde Diættørrelsen 7 Rbd. meget høi og jeg kan heller ikke nægte det, at den ogsaa i Reglen er det, men man maa tillige tage Hensyn til hvorvidt den kommer til Anvendelse, og jeg tvivler meget om, at den vil komme meget ofte til Anvendelse i Fremtiden; men naar Udvalget paa den anden Side har antaget, at det i Reglen er meget saa Tilfælde, hvor Diæterne bør være større end 4 Rbd., saa maa jeg dog tillade mig at anføre, at Regjeringen har ikke ubetydelig Erfaring om det Modsatte fra Fortiden. Jeg skal saaledes kun fremhæve det Exempel at, saavidt jeg mindes, i 1845 eller 1846, fandt Regjeringen sig nødsaget til, fordi det fuldstændigen oplystes, at det var nødvendigt, at bevirke Overtoldinspecteurernes Diæter forhøiede fra 4 Rbd. til 5 Rbd. dagligen. Jeg betragter imidlertid den nærværende Afgjørelse som foreløbig, som midlertidig og jeg skal derfor for Dieblisket ikke udtale mig videre derover. I Pag. 8 i Betænkningen har Udvalget udtalt, som et særligt Ønske, at Spørgsmaalet om Skovbrugets Grundprincip paaany bliver undersøgt, og at i Forbindelse hermed Spørgsmaalet om en ny Organisation af Bestyrelsen kommer under Overvejelse. Jeg maa dertil svare, at Regjeringen er aldeles enig deri, og at det Fornødne i den Henseende er forberedt, men det er netop med Hensyn til de Omkostninger, som de fornødne Undersøgelser i den Anledning kunne foranledige, at jeg finder det betænkeligt at tilraade den Nedsættelse, som under Nr. 2 paa Tavlen er foreslaaet for Jagtvæsenets forskjellige Udgifter. Under Nr. 6 paa samme Side i Betænkningen har Udvalget udtalt det Ønske, at der maatte foretages et særegent Arbejde, hvorved en fuldstændig Liste med vedsoiede Værdiangivelses udarbejdes over alle Statens faste Eiendomme. Heller ikke derimod har jeg Noget at erindre. Det Fornødne er allerede inden Finansloven forelagdes, forberedt og er under Arbejde, men jeg maa dog bemærke, at dersom disse „Værdiangivelses“ skulle have

virkelig Interesse, saa er det et Arbejde, som ikke saa meget hurtigt kan tilveiebringes, og jeg er derfor ikke sikker paa, at en saadan Liste med vedsoiet Værdiangivelses vil kunne være færdig til næste Finanslovs Forelæggelse, hvorimod Listen selv vil kunne være det. Mod Udvalgets Forslag under Nr. 3 paa Tavlen angaaende Strygningen af den Post, som var opført til „Salairer for Actorer i befalede Sager“, har jeg Intet at erindre, da den Frygt, som i Finansbudgettet var udtalt, for at Amtsraadene ikke vilde erkende deres Forpligtelse dertil, senere har vist sig at være mindre grundet. Jeg vil ikke sige, at Amtsraadene have alle erklæret sig villige til Overtagelsen, men det er Tilfældet med Flere, og der kan saaledes fra Regjeringens Side ikke være nogen Foie til at modsætte sig dette Udvalgets Forslag. Hvad derimod det angaaer, som er foreslaaet under Nr. 4, at man skulde nægte det Fornødne til Anskaffelsen af en Tærskemaskine paa Bernstorffs Hovmarksgaard, saa kan det ikke nægtes, at der for Agerbruget i det Hele og ikke alene med Hensyn til Forpagterne vilde være uønskeligt, at det blev bevilget. Noget absolut Nødvendighed dertil foreligger imidlertid ikke. Forsaavidt Udvalget ved Motivering af sit Forslag i Betænkningen har udtalt, at Forpagningstiden snart er udløben, og at der „formodentlig da vil blive alvorligt Spørgsmaal om Gaardens Salg“, da har jeg ladet mig forelægge den Correspondence, som tidligere har funden Sted om en Fornylse af den nærværende Forpagters Contract, uden at stille Eiendommen til Auction, og derefter kan jeg ikke nægte, at der er givet den nærværende Forpagter megen Grund til at antage, at han vilde faae sin Contract fornyet. Det hedder nemlig i en Rentekammer skrivelse af 13de Mai 1848: „at Rentekammeret anseer det meget betænkeligt allerede nu alderunderdanigst at anbefale Forlængelsen af en Forpagtning, der først ophører efter 4 Aars Forløb, men at man ikke desuomindre i Erkendelsen af den Dygtighed, hvormed han (den nuværende Forpagter) hidtil har drevet fornævnte Gaards Jorder, og i Forventning af, at han fremdeles vil drive dem paa samme tilfredsstillende Maade, finder, at der vil være